

Bolgárok

*Tűzvészek füstje száll — ma éjjel
felmarja tán Isten szemét.
Békákkal: rángó kézfejekkel
matat az iszamós sötét.*

*Krisztus vért verítékező
arca a pipaccsal teli
rét, s torra csendülnek fölöttünk
csillagok ónserlegei.*

*Bokrok turbánjai — törökké
válík a föld is? Azzá válhat!
Elbújtatja az anyanyelv
szerzetesköntöse hazánkat.*

*S ha elfogyunk — a nádasok
törnek majd kopját a szélben,
tenyerünk, arcunk ráncai
tüntetnek minden levélen.*

*Elvegyülünk a templomok
falán a szentek seregébe,
de emlékezni fog minden faág
bordáink görbületére.*

Miért hallgatsz, tavaszi erdő

*Miért hallgatsz, tavaszi erdő?
Ím, együtt suttognék veled.
Imádkozom vagy átkozódom,
mindegy nekem. Mindegy neked?*

*Lázadj föl, rengeteg! Reménnyé
gyötrött zöldedre kérlek én.
Zizegysz csak — s megadás-fehéren
virágozik szilva és kökény.*

*Mindegy — benned leltém hazát, itt
legalább megtúr a közöny.
A fák közt szél vesszőfutása:
beléalmodhatom dühöm.*

*Hogy hittem én tebenned, erdő!
Hallgass csak! Ím, letérdelek.
Imádkozom vagy átkozódom,
mindegy nekem. Mindegy neked.*